

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

PODSTAWY PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNEGO Z ELEMENTAMI ERGONOMII 1

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

-

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/1

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

0

Laboratoria

0

Projekty/seminaria

0

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Ewa Pruszewicz-Sipińska, prof.
nadzw.

e-mail: ewa.pruszewicz-sipinska@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 33 05

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Maciej Janowski

e-mail: maciej.janowski@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 33 09

Wymagania wstępne

- student ma podstawową wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu historii sztuki, w tym architektury,
- student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu sztuk plastycznych i architektury,
- student ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, uwarunkowań projektowej działalności architekta, która ma bezpośredni wpływ na otaczającą przestrzeń
- student zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań z zakresu kształtowania kompozycji architektonicznej.
- student potrafi biegle posługiwać się technikami rysunku odręcznego niezbędnymi w procesie projektowym,
- student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,
- student potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach,
- student potrafi przygotować w języku polskim (i języku obcym), uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, dobrze udokumentowane opracowanie problemów z zakresu studiowanego kierunku studiów,
- student ma umiejętność samokształcenia się.
- student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób,
- student ma świadomość wagi zagadnień podejmowanych przez architekta i związanej z nimi odpowiedzialności za podejmowane działania,
- student potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, twórczy i innowacyjny,
- student potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne funkcje.

Cel przedmiotu

- przedstawienie procesu projektowania z uwzględnieniem podstawowych narzędzi pracy architekta oraz podstawowych zagadnień związanych z kształtowaniem formy architektonicznej i przestrzeni urbanistycznej,
- przedstawienie psychofizycznych relacji człowiek-architektura, oraz zasad projektowania zgodnych z ergonomią,

- przedstawienie podstawowych zasad kompozycji architektonicznej,
- przedstawienie podstawowych zasad kompozycji urbanistycznej,
- zapoznanie z rozwojem różnorodnych, często sprzecznych ze sobą, kierunków i tendencji architektury i urbanistyki współczesnej z uwzględnieniem jej początków, źródeł inspiracji, założeń programowych i kierunków rozwoju,
- przedstawienie ciągłości i ewolucyjnego charakteru zmian w architekturze,
- zapoznanie ze zmianami w architekturze wynikającymi z rozwoju kultury i społeczeństw (przejście od społeczeństwa przemysłowego do społeczeństwa informacji), które dokonały się w XX w. i postępują nadal w czasie teraźniejszym,
- uwrażliwienie na znaczenie szeroko rozumianego kontekstu.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- projektowanie architektoniczne w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;
- zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności

- dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy;
- integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej analizy;

Kompetencje społeczne

- brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Sposób sprawdzenia efektów kształcenia - wykład: praca zaliczeniowa (esej) w formie pisemnej wypowiedzi na wybrane zagadnienie dotyczące problematyki zabudowy wielorodzinnej. Oceniana jest poprawność i kompletność wypowiedzi na dany temat oraz prawidłowe zastosowanie aparatu

badawczego. Równorzędną formą zaliczenia jest test wielokrotnego wyboru składający się z 20 pytań, umieszczony w systemie e-moodle.

Podstawą do przystąpienia do zaliczenia jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń w ramach modułu kształcenia.

Ocena podsumowująca:

przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Treści programowe

1. WYKŁADY:

Wykład 1. Wprowadzenie. Szanse i zagrożenia współczesnej architektury.

Wykład 2. Relacje człowiek a środowisko architektoniczne. Ergonomia

Wykład 3. Przestrzeń i Miejsce

Wykład 4. Poszukiwanie ciągłości

Wykład 5. Metody przekształcania form w architekturze współczesnej

Wykład 6. (Mała) forma w kontekście

Wykład 7. Współczesna architektura w Polsce i na świecie.

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną z elementami konwersacji.

2. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Fikus M., Przestrzeń w autorskich zapisach graficznych, Wyd. PP. IAIPP, Poznań 19

2. Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna, Arkady Warszawa, 1984

3. Jencks, Ch., Architektura późnego modernizmu, Arkady, Warszawa 1985

4. Jencks, Ch., Ruch nowoczesny w architekturze, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1987

5. Jodidio, P., Nowe formy. Architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku, Warszawa 1998

6. Nuttgens, P., Dzieje architektury, Warszawa 1997

7. Ghirardo D., Architektura po modernizmie, Toruń 1999

8. Szymski A., Latour S., Rozwój współczesnej myśli architektonicznej, Warszawa 1985
9. Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001
10. Wejchert K., Elementy kompozycji urbanistycznej, Arkady, Warszawa.
11. Żórawski J., O budowie formy architektonicznej, Arkady, Warszawa 1962.
12. E-skrypt dla przedmiotu „Teoria podstaw projektowania architektonicznego z elementami ergonomii i Podstawy projektowania architektonicznego”.

Uzupełniająca

1. Bańka Augustyn, Architektura psychologicznej przestrzeni życia. Behawioralne podstawy projektowania architektonicznego, Gemini S.C., Poznań, 1997.
1. Jencks Charles, Architektura Postmodernistyczna, Arkady, Warszawa, 1987.
2. Jencks Charles, Architektura późnego modernizmu i inne eseje, Arkady, Warszawa, 1989.
3. Krier Rob, Urban space, Rizzoli, New York, 1979.
4. Norberg-Schulz Christian, Znaczenie w architekturze zachodu, Wydawnictwo Murator, Warszawa, 1999.
5. Adamczewska-Wejchert H., Kształtowanie zespołów mieszkaniowych, Arkady, Warszawa 1985 + nowe wyd.
6. Gehl J., Życie między budynkami. Użytkowanie przestrzeni publicznych, Wydawnictwo RAM, Kraków 2009
7. Neufert E., Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, Arkady, Warszawa 1980 + nowe wydania
8. Rasmunssen S. E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa 1999
9. Periodyki: Czasopisma architektoniczne, urbanistyczne, itp.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	96	
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	72,5	2,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	24	

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności